

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"א תִּשְׁרֵי (ז' סוכות) (הילולת רבי

יעקב יוסף מפולנאה ב"ר עבי זי"ע)

סֵדֶר לְקוּטוּי מוֹהַר"ן הַיְיִפוּי:

וְהֶעֱנִין, כִּמוֹ שְׁפָתוֹב בְּתִקּוּנֵי־זְהַר (תקון י"ד, כט:) אָיִן – דָּא אֲזָרִיתָא, כִּי הַתּוֹרָה נִקְרְאֵת גִּין, וְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל

הַמְעֵינִים וּמְבִינִים בְּהַתּוֹרָה הֵם בְּחִינַת עֲשָׂבִין וְדִשְׁאִין דְּאֵתְרַבִּיאוּ בִּגְוִן. וּמֵאַיִן הֵם גְּדָלִים? הוּא מִמַּעֲיָן, דָּא חֲכָמָה, כִּמוֹ שְׁפָתוֹב (שִׁירַה־שִׁירִים ד): "מַעֲיַן גִּנִּים". וַיְמַהֲיֵבן מִקַּבְּלִין הַחֲכָמָה וְהַשָּׂכֵל שְׁהוּא בְּחִינַת הַמַּעֲיָן? הוּא מֵהַתְּפִלָּה, כִּמוֹ שְׁפָתוֹב (יואל ד): "וּמַעֲיָן מִבַּיִת ה' יֵצֵא" – הוּא הַתְּפִלָּה, כִּמוֹ שְׁפָתוֹב (ישעיהו נ"ו): "כִּי בֵּיתִי בַּיִת תְּפִלָּה". וְהוּא בְּחִינַת מִבֵּיחַ אֶל הַפְּעָל.

כִּי תְּפִלָּה הוּא בְּחִינַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, כִּי תְּפִלָּה הוּא שְׁמַאֲמִין שִׁישׁ מִחֲדָשׁ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹנוֹ לְשָׁנוֹת הַטָּבַע, וְהוּא בְּחִינַת בְּרִיאָה בְּכַח, כִּמוֹ שְׁפָתוֹב (תהלים ק"ד): "כֶּלֶם בְּחֲכָמָה עָשִׂיתָ", שְׁהוּא בְּחִינַת הַתְּפִלָּה שְׁמַשֵּׁם יוֹצֵא מַעֲיַן הַחֲכָמָה כִּנ"ל; וְהַתּוֹרָה הִיא בְּחִינַת בְּרִיאָה בְּפִעֶל, כִּמוֹ שְׁפָתוֹב (משלי ח): "וְאֶהְיָה אֶצְלוֹ אָמוֹן" – אָמֵן, לְשׁוֹן פּוֹעֵל, כִּי בְּהַתּוֹרָה נִבְרָא הָעוֹלָם. וְכַשְׁמֵת־פִּלֵּל עַל אֵיזָה דָּבָר, הוּא בְּחִינַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם וְהוּא בְּחִינַת בְּרִיאָה בְּכַח, וְהוּא בְּחִינַת הַתְּעוּרָרוֹת הַחֲכָמָה שְׁהוּא בַּתְּפִלָּה, כִּנְזָכָר לְעִיל: "וּמַעֲיַן מִבַּיִת ה' יֵצֵא", זֶה הַתְּפִלָּה, כִּי שָׁם נִתְעוּרַר הַחֲכָמָה כִּנ"ל, וּמַשֵּׁם נִמְשָׁךְ הַמַּעֲיַן הוּא הַחֲכָמָה אֶל הַתּוֹרָה, וְשָׁם יוֹצֵא אֶל הַפְּעָל, כִּמוֹ שְׁפָתוֹב (משלי ב): "מִפִּי דַעַת וּתְבוּנָה", כִּי בְּהַתּוֹרָה הוּא הַתְּגַלּוֹת הַחֲכָמָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה מַעֲיַן גִּנִּים, שֶׁהַמַּעֲיַן מִשְׁקָה הַגִּין, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֵתְרַבִּיאוּ עֲשָׂבִין וְדִשְׁאִין כִּנ"ל.

וְזֶהוּ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (בְּרִכּוֹת ל"ב): 'הַמַּעֲיִן בְּתַפְלָתוֹ בָּא לְיַדֵּי בָּאֵב לֵב' וְכוּ', שֶׁנֶּאֱמַר (מִשְׁלֵי י"ג): "תּוֹחֶלֶת מִמְשָׁכָה מִחֶלֶת לֵב". מֵאֵי תִקְנֵתָהּ? יַעֲסֹק בַּתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר: (שָׁם) "וְעֵץ חַיִּים תִּאָּוֶה בָּאֶה". זֶהוּ שְׁאָמְרוּנוּ, כִּי בְּהַתְּפִלָּה עֲדִין הוּא בְּכַח וְאֵינוֹ יוֹצֵא אֶל הַפֶּעַל, עַד שֶׁבָּא אֶל הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת בְּרִיאַת הַפֶּעַל, וְאֵזֵי נַעֲשֶׂה בַקְּשָׁתוֹ, עַל-יַדֵּי שִׁיּוֹצֵא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל.

וְהֵינּוּ דְכַתִּיב: וְנָהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רְאשִׁים. עֵדֶן - הוּא בְּחִינַת הַתְּפִלָּה, כִּי עֵדֶן "עֵינִן לֹא רָאִתָּה", כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (בְּרִכּוֹת ל"ד), שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת תְּפִלָּה שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִן הַטַּבַּע, כִּי עַל-יַדֵּי תְּפִלָּה מְשַׁנֶּה הַטַּבַּע כִּנ"ל [שֶׁזֶּהוּ בְּחִינַת עֵדֶן "עֵינִן לֹא רָאִתָּה", כִּי לְמַעַלָּה מִהַטַּבַּע אֵינִן לָנוּ שׁוֹם תְּפִיסָא].

וְהֵינּוּ: וְנָהָר יֵצֵא מֵעֵדֶן - הֵינּוּ מִהַתְּפִלָּה, כִּנ"ל: "וּמֵעֵינִן מִבֵּית ה' יֵצֵא"; לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן - הוּא הַתּוֹרָה כִּנ"ל, "מֵעֵינִן גְּנִים". וְכֹאֲשֶׁר נִמְשָׁךְ מֵעֵינִן הַחֲכָמָה מִהַתְּפִלָּה אֶל הַגֶּן שֶׁהוּא הַתּוֹרָה, אֵזֵי אֶתְרַבִּיאוּ עֲשָׂבִין וְדִשָּׁאִין - נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל, כְּלוּמַר שְׂגִדְלִים בְּהַגֶּן וּמְבִינִים וּמְשִׁבִּילִים בְּהַתּוֹרָה, וְאֵזֵי זוֹכָה לָלוֹן בְּעִמְקָהּ שֶׁל הַלְכָה לְבָרֵךְ הַדִּין, הָאָסוּר וְהַמְתָּר, הַטָּהוֹר וְכוּ', וּבְזֶה מִפְּרִישׁ הַטּוֹב מִהֲרַע כִּנ"ל.

וְזֶהוּ: וּמִשָּׁם יִפְרֹד, כִּי עַל-יַדֵּי-זֶה נִפְרֹד הָרַע מִהָאֲרָבָעָה יְסוּדוֹת וְלֹא נִשְׁאָר רַק הַטּוֹב, וְאֵזֵי: וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רְאשִׁים - הֵם אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הַיּוֹי"ה, שֶׁהֵם שְׁרֵשׁ הַטּוֹב שֶׁל הָאֲרָבָעָה יְסוּדוֹת כִּנ"ל:

ח וְזָהוּ בְּחִינּוֹת אַרְבַּע צִיצִית, כִּי אַרְבַּע צִיצִית הֵם בְּחִינּוֹת הָרוּח־חַיִּים, וְכִמוֹ שְׁפָתוֹב (יְחֻזְקָא ל"ז): "כֹּה אָמַר ה' מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי הָרוּחַ", שְׁעַל־יַד־יָזָה מִכְּנִיעֵין הָרוּח־סְעָרָה, שֶׁהוּא הָרוּחַ שֶׁל הַמַּתְנַגְּדִים הַחוֹלְקִים עַל הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִּים, שֶׁמִּמְשִׁיכִין אֶרֶיכַת הָרוּחַ שְׁלָהֶם מִהָרֵב דְּקַלְפָּה, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת עֲשׂוֹ אִישׁ שְׁעִיר כַּנִּ"ל. וְעַל־כֵּן צִיצִית הוּא לְשׁוֹן שְׁעָר, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (שָׁם ח): "וַיִּקְחֵנִי בְּצִיצִית רֹאשִׁי". כִּי עַל־יָדָם נִכְנָע עֲשׂוֹ אִישׁ שְׁעִיר, בְּחִינּוֹת רוּח־סְעָרָה כַּנִּ"ל.

וְזָה בְּחִינּוֹת טְלִית לָבָן שֶׁנִּתְעַטַּף הַקָּדוֹשׁ־שֶׁבְּרוּךְ־הוּא וְסִדָּר שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת (כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה, רֹאשׁ הַשָּׁנָה י"ז), כִּי הַשְּׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הֵן בְּחִינּוֹת הָרוּח־חַיִּים דְּקָדְשָׁה כַּנִּ"ל. וְזָהוּ בְּחִינּוֹת טְלִית, שֶׁהוּא אַרְבַּע כְּנָפוֹת, בְּחִינּוֹת הָרוּחַ מֵאַרְבַּע רוּחוֹת כַּנִּ"ל. וְהֵינּוּ טְלִית לָבָן – הַפֶּךְ בְּחִינּוֹת רוּחַ דְּקַלְפָּה, בְּחִינּוֹת עֲשׂוֹ שֶׁהוּא "אֲדָמוּנִי כָּלוּ כְּאֶדְרַת שְׁעָר" (בְּרֵאשִׁית כ"ה), וּפִרְשׁ רַש"י: 'כְּטְלִית' – כְּטְלִית דִּיקָא, בְּחִינּוֹת טְלִית דְּקַלְפָּה, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת טְלִית אָדוּם, שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ הָרוּחַ שֶׁל הָרָשָׁעִים כַּנִּ"ל. וְעַל־יַד־י טְלִית דְּקָדְשָׁה, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת טְלִית לָבָן, מִכְּנִיעֵין אֹתוֹ, כִּי מִשָּׁם נִמְשָׁךְ הָרוּח־חַיִּים דְּקָדְשָׁה, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים כַּנִּ"ל.

וְעַל כֵּן נִתְעַטַּף הַקָּדוֹשׁ־שֶׁבְּרוּךְ־הוּא בְּטְלִית לָבָן דִּיקָא וְסִדָּר לְפָנָי מִשָּׁה שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים, הֵינּוּ כַּנִּ"ל, כִּי עַל־יַד־י טְלִית דְּקָדְשָׁה, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת מִקִּיף, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת הָרוּח־חַיִּים, בְּחִינּוֹת (קַהֲלַת א): "סוּבֵב סוּבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ", נִכְנָע טְלִית דְּקַלְפָּה, בְּחִינּוֹת הָרוּחַ דְּקַלְפָּה:

וְזֶה הַיּוֹם (איוב ל"ח): "לְאַחֲזוֹ בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ וַיִּנְעֲרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנֶּה" –
 כִּי עַל-יְדֵי הָאֲרָבֶּעַ כְּנָפוֹת, שָׁהִם בְּחִינַת הַרוּח־חַיִּים
 דְּקִדְשָׁה, שָׁהִם בְּחִינַת הָאֲרָבֶּעַ רָאשִׁים הַנִּ"ל, עַל-יְדָם וַיִּנְעֲרוּ
 רְשָׁעִים, בְּחִינַת מִ'שְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־י אָרֶץ, רָאשֵׁי-תְבוֹת: א'ש,
 ר'וּחַ, מ'ים, ע'פָּר, כַּנִּ"ל.

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

ה אָסוּר לְהַתְּגַרֵּת בְּרְשָׁעִים וְחוֹלְקִים. כִּי אִם מִי שֶׁהוּא צַדִּיק גָּמוּר
 דְּהֵינּוּ שֶׁכָּבֵר הַפְּרִישׁ וְגֵרֵשׁ לְגַמְרֵי כָּל הַרַע שֶׁל כָּל הָאֲרָבֶּעַה
 יְסוּדוֹת שָׁהִם כָּלֵל הַמַּדוּת. עַד שֶׁכְּטוּחַ שְׁלֵא יֵאָרַע לוֹ שׁוּם מְכֻשׁוּל
 עֲבָרָה. וְצַדִּיק כְּזֶה וְכָל הַנְּלוּיִם אֵלָיו הֵם דִּיקָא יְכוּלִים לְהַתְּגַרֵּת
 בְּרְשָׁעִים. אֲבָל כָּל מִי שֶׁלֹּא בִטֵּל הַרַע לְגַמְרֵי וְהַרַע עַד־יֵן בְּכַח אַף
 שֶׁאֵין לוֹ שׁוּם עֲבָרָה, אֵין זֶה צַדִּיק גָּמוּר וְאָסוּר לוֹ לְהַתְּגַרֵּת
 בְּרְשָׁעִים. כִּי יוּכַל לְהַזִּיק לוֹ חֵם וְשָׁלוֹם אֲרִיכַת הַרוּחַ שֶׁלָּהֶם
 שֶׁמִּקְבָּלִין מֵהַסְּטָרָא אַחֲרָא שֶׁהוּא גָּדוֹל בְּשַׁעֲתוֹ רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. אֲבָל
 הַצַּדִּיק הַגָּמוּר הַנִּ"ל יְכוּל לְהוֹרִיד אֶת עַצְמוֹ לְתוֹךְ הַצְּנוּר שֶׁדָּרָךְ
 שָׁם מִקְבָּלִין הַרְשָׁעִים הַרוּחַ חַיִּים שֶׁלָּהֶם וּלְשַׁבְּרוֹ וּלְהַכְּנִיעוֹ
 וּלְהַשְׁפִּיל הַרְשָׁעִים עַד־י אָרֶץ:

סדר היי מוהר"ן הי"מ:

זֶה יְדוּעַ שֶׁעַל מִילֵי מִלִּיּוֹן אֶחָד אֵין צְרִיכִין לְסַדֵּר וּלְצַרֵּף רַק מִסְפֵּר
 שֶׁל־שְׁעֵשְׂרֵה אֹתִיּוֹת צִיפָּעַר [סְפָרוֹת] וְכֵאֵן בְּמִסְפֵּר כְּפוּלוֹת
 הַבְּרִיתוֹת הַנִּ"ל עוֹלָה הַחֲשֻׁבוֹן עַד בְּמִסְפֵּר שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה אֹתִיּוֹת
 שִׁזְהָ הַמִּסְפֵּר גָּדוֹל וְעֶצוּם וְרַב מְאֹד. כִּי הוּא עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים פְּעֻמִּים
 מִלִּי מִלִּיּוֹן וְעוֹד שִׁבְעַ מֵאוֹת וּשְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה פְּעֻמִּים מִלִּי מִלִּיּוֹן
 מִלְּבַד כִּמָּה וְכִמָּה אֲלָפִים פְּעֻמִּים מִלִּיּוֹן שֶׁבְּשָׂר הַחֲשֻׁבוֹן.

וְעַתָּה בּוֹא וּרְאֵה וְהִבֵּן שְׂאֵחַר כָּל עֵצִים רַבּוּי הַבְּרִיתוֹת שֶׁהִתְחַיֵּב
כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עַל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה אֲפִלוּ לְמֵאן דְּאָמַר עֲרֵבָא
דְּעֲרֵבָא אַף-עַל-פִּי-כֵן כְּשֶׁמְקַרְבִּין נַפְשׁ אַחַת לְקַבּוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁל
עֲשָׂרִים מִיִּשְׂרָאֵל עוֹלִים הַבָּתִּים בְּכַפְּלֵי כַפְּלִים כַּמָּה פְּעָמִים יוֹתֵר
מִכָּל עֵצִים מִסְפַּר רַבּוּי הַבְּרִיתוֹת הַנִּ"ל דִּק עֵינ וְתִשְׁכַּח עַל-פִּי מֵה
שְׁכַתְּבָנוּ לְעִיל בְּמִסְפַּר הָעוֹלָה מִהַצְּרוּפִים הַנִּעְשִׂים מִשְׁלֹש-עֶשְׂרֵה
נְפָשׁוֹת. וְאַחֲר־כֵּן תַּחֲשֹׁב אַרְבַּע עֶשְׂרֵה פְּעָמִים וְאַחֲר־כֵּן חֲמִש־
עֶשְׂרֵה פְּעָמִים עַד שֶׁבָּאִין לְחֻשְׁבוֹן שְׁמִמְסַפֵּר עֲשָׂרִים נַפְשׁ
מִיִּשְׂרָאֵל נְצַטְרָפִין צְרוּפִים תְּשַׁע-עֶשְׂרֵה אוֹתִיּוֹת צִיפְעַר כִּי עוֹלָה
לְסֵךְ (2,432,902,055,471,040,000) הִרְאִיתָ אָחִי כַּמָּה וְכַמָּה
עוֹלָה מִסְפַּר הַצְּרוּפִים מִעֲשָׂרִים נְפָשׁוֹת שֶׁהֵם כַּפְּלֵי כַפְּלִים מִמִּסְפַּר
הַבְּרִיתוֹת הַנִּ"ל. וְכִשְׁמוֹסִיפִין עֲלֵיהֶם עוֹד נַפְשׁ אֶחָד, שְׂאֵז נְכַפֵּל
עֲשָׂרִים וְאַחַת פְּעָמִים בְּכָל הַנִּ"ל מִכָּל-שָׁכֵן וְכָל-שָׁכֵן עוֹד אֶחָד וְעוֹד
אֶחָד עֹמֵד מִרְעִיד וּמְשִׁתּוֹמֵם כַּמָּה וְכַמָּה אֲלֵפִי אֲלֵפִים וְרַבִּי רַבּוֹת
בָּתִּים נִעְשִׂים מִהַצְּרוּפִים מֵה שְׂאִין הַפָּה יְכוֹל לְדַבֵּר וְהֵלֵב לְחֻשְׁב
כַּמּוֹבֵן בְּסֵפֶר יְצִירָה לְעֵנִין צְרוּפִי אוֹתִיּוֹת.

וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוֹל לְצַאת יְדֵי הָעֲרֵבוֹת וְכָל עֵצִים מִסְפַּר רַבּוּי
הַבְּרִיתוֹת הַנִּ"ל. וְהַכֵּל בְּכַח הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הַמְּפִלְגִים בְּמַעֲלָה
הָעוֹסְקִים בְּעֵנִין הַבָּתִּים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל נְפָשׁוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם
בְּחִינַת שְׁכָנִים שְׁנֵתוֹסְפִין עַל הַקַּבּוּץ, כְּמוֹ שְׁמִבְּאֵר עַל פְּסוּק (יִשְׁעִיָּה
ל"ג): "וְיָבֵל יֹאמֵר שָׁכֵן חֲלִיתִי" בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן ח' עֵינ שָׁם
הֵיטֵב. שִׁים לְבָךְ הֵיטֵב וְתָשׁוּב וְתִתְפַּלֵּא תִּסְמַר שִׁעֲרַת רֵאשִׁיךָ
וְאַרְכָּבוֹתֶיךָ דָּא לְדָא יְהִיו נִקְשָׁן מֵאִימַת גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית,
וּמֵאִימַת גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים הָאֲמִתִּיִּים וְכַמָּה גְּדֻלַּת הַזְּכוֹת
שֶׁל הַזּוֹכֵה לְחִסוֹת בְּצֵל כְּנַפְיָהֶם וְלִהְיוֹת נִמְנָה עִם נְדִיבֵי עַם הַשָּׁם

של הקבוצין שלהם.

מכל שכן וכל שכן מי שזוכה לדבר עם חברו ביראת שמים עד שמביאו לידי מעשה שיעסק בתורה ובתפלה באמת ובתמימות עד שיתוסף גם כן על הקבוצין הקדוש, אשריהם אשרי חלקם. עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו.

ובזה תוכל להבין מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה במשנה (עקצין פרק ג): "עתיד הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק ש"י [שלש מאות ועשרה] עולמות" והדבר נפלא ונשגב מדעת האדם איך יתרבו אלפי אלפים ורבי רבבות עולמות כל כך עד שיגיע לכל צדיק וצדיק ש"י עולמות. כי מימות עולם עד הסוף בודאי נמצאים צדיקים רבים מאד וכמו שכתוב (תהלים קל"ט): "אספרם מחול ירבון" וגם כתיב (ישעיה ס): "ועמד כלם צדיקים" כי בודאי כל ישראל יזדככו ויהיו בכלל צדיקים.

אך על-פי חשבון הנ"ל של עצם מספר הבתים שנעשים על-ידי הקבוצין של ישראל בכל פעם שנתוסף עליהם שכן אחד, על-ידי זה יעלו לעולמות רבים עד אין מספר. אף על-פי שבודאי בכל עולם ועולם בודאי יש בו אלפי אלפים ורבי רבבות בתים, אף-על-פי-כן עצם מספר הבתים הנ"ל על ידי הצרופים הנ"ל ממאה נפשות ומאלף ומיותר וכו' וכו' עולה עד אין חקר ואין מספר מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב. עד שיהיה נעשה מהם ש"י עולמות לכל אחד ואחד, ובכל עולם ועולם יהיו אלפי אלפים ורבי רבי רבבות בתים. שים לבך היטב לכל זה והבן היטב כי דעת לנבון נקל, והעקר שתהיה באמת ובתמימות.

סדר האלף-בית הימני:

ית. סגלה לגאון - שיסתכל על השמים. יט. מבהילין את האדם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

סלג
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יְצֵא לְאוּר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

בְּחִלּוּמוֹת, כִּי לְהַסִּיר מִמֶּנּוּ גִּבּוֹה שְׁקוּעָה, שֶׁהוּא מְכַסֶּה מִמֶּנּוּ, שְׂאִינוּ מִכִּיר בָּהּ. כ. כָּל הַמְתִּיחֵר - חֲכָמָתוֹ וְנִבּוּאָתוֹ מְסִתְּלָקָת. כּא. דַּל גִּבּוֹה - אֵין הַדַּעַת סוֹבְלוֹ. גַּם הוּא בְּעֵצְמוֹ מִתְחַרֵּט לְאַחַר זְמַן וְנִבְזָה בְּעֵינֵי עֵצְמוֹ. כב. אֵי אֶפְשָׁר לְגִבּוֹה לְהִשְׁפִּיל דַּעְתּוֹ וּבֹא לְיָדֵי שְׂכָחָה. כג. יְהִיר - בְּעַל־מוֹם הוּא. כד. לְפִי צָרָךְ הָעֵנִין יֵשׁ הַתֵּר בַּדָּבָר לַעֲשׂוֹת דָּבָר, הַנִּרְאֶה כְּאִלּוֹ מִתְגַּבֵּה. כה. מִי שֵׁישׁ בּוֹ גִּסּוֹת, לְסוֹף נִכְשָׁל בְּאַשְׁת־אִישׁ; וְהוּא כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה; וּכְאִלּוֹ כּוֹפֵר בְּעֶקֶר; וּכְאִלּוֹ בָּא עַל עֲרִיזוֹת כָּלָם; וּכְאִלּוֹ בָּנָה בְּמָה; וּמִתְמַעֵט מִחֲשִׁיבוֹתוֹ וְאֵינְנוּ; וְרֵאֵי לְגַדְעוֹ כְּאַשְׁרָה; גַּם אֵין עֶפְרוֹ נִבְעָרָת; וְשִׁכְיָנָה מִיְלָלָת עָלָיו. כו. הַכּוֹבֵעַ שֶׁל צַדִּיק - סְגָלָה לְהַסִּיר הַגִּבּוֹה. כז. עַל־יְדֵי אֲמוּנָה יִהְיֶה לָּךְ כַּח לְשַׁבֵּר אֶת עֵצְמְךָ מִגִּבּוֹה, וְתִמְשַׁל עַל מִדַּת גִּבּוֹה. כח. בְּעַל־גִּבּוֹה - מִחֲשִׁבוֹתָיו אֵין מִצְלִיחִין. כט. כְּשֶׁנִּזְדַּמְּן לָּךְ עֲבָרָה בְּלִי דַעַת - בּוֹדְאֵי יֵשׁ לָּךְ גִּבּוֹה, וּבְזָה מִרְאִין לָּךְ, שְׁעַדִּין אֵין אַתָּה צַדִּיק. ל. כְּשֶׁבָּא לָּךְ אֵיזָה גְּדִלוֹת, תִּדְאָג מִפְּרַעְנוֹת. לא. עָנִי שֶׁהוּא שְׁפַל־רוּחַ, אֶף־עַל־פִּי שְׂאִינוּ נוֹתֵן צְדָקָה, הוּא טוֹב מִעֲשִׂיר בְּעַל־גִּבּוֹה, אֶף־עַל־פִּי שֶׁנוֹתֵן צְדָקָה. לב. כְּשֶׁנוֹפֵל לָּךְ גְּדִלוֹת, תִּצְיֵר לְפָנֶיךָ דְמוּת אָבִיךָ. לג. גִּבּוֹה הוּא סִימָן עַל שֶׁבֶר, חֵם וְשָׁלוֹם. לד. גִּבּוֹה בָּא עַל־יְדֵי שְׁלֵא תִקְנֶת חֲטָאת נְעוּרִים. לה. מִי שְׂאִינוּ מְחַמֵּץ, בִּידוּעַ שֶׁהוּא בְּעַל־גִּבּוֹה. לו. מִי שֵׁישׁ לוֹ גִּבּוֹה, מְדוּרוֹ אֵינוּ מִתְקַיֵּם. לז. מִי שֵׁישׁ בּוֹ גִּבּוֹה, אֵין אָנִי וְהוּא יְכוּלִין לְדוּר בְּעוֹלָם. ואֶפְלוֹ רוּחַ קִמְעָא עוֹכְרָתוֹ; וְאֵין תְּפִלָּתוֹ נִשְׁמַעַת; וְאֵין לוֹ רְפוּאָה; וּבָא לְיָדֵי עֲנִיּוֹת שֶׁל תּוֹרָה; וְאַשְׁתּוֹ מְבַזָּה אוֹתוֹ. לח. מִי שֶׁמִּלְבִּישׁ אֶת עֵצְמוֹ בְּמִלְבוּשׁ שֶׁל תְּלַמִּיד־חָכָם וְהוּא אֵינוּ תְּלַמִּיד־חָכָם, אֵין מְכַנִּיסִין אוֹתוֹ בְּמַחְצָתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. לט. גִּבּוֹה מְעַכְּבַת אֶת מְשִׁיחַ וּמְטָרִיד אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם.

מ. הפסוק: "אם יעלה לשמים שיאו", והפסוק - "כי לא לעולם חסן", הם מסגלים לשבר את הגאולה.

סדר שבת ה'ר"ן היומי:

טו ואחר יום או יומים נשארה הספינה, בלי מים שראויין לשתייה כי פסקו אצלם המים של שתייה שהיה על הספינה ולא נשאר להם, כיי-אם בלי אחת של מים סרוחים ועכורים ותולעים היו מרחשין בהם ואלו המים חלקו לאנשי הספינה במדה, לאיש אקי (מדה קטנה) אחת והיה להם סכנה גדולה מהצמאון יותר מכל הסכנות, ואזי התפללו אנשים ונשים וטף מקירות לבם ונתעורר עוד הפעם רוח-סערה גדולה, והביא הספינה אחר שני מעת-לעת לארץ הקדושה לספר ירושלים, לעיר הקדש יפו ורצה רבנו זכרוננו לברכה, לירד שם מהספינה ללקת אל ירושלים עם החכם הנ"ל בצותא חדא כנ"ל ומאת ה' היתה סבה, ולא הניחוהו הישמעאלים שיכנס אליהם, כי הסתכלו על מלבושיו ועל תאר פניו שיש לו פאות ארכים כנהוג במדינתנו, ושאינו יודע לשונם וכיוצא בזה, ואמרו שהוא בודאי אחד מהמרגלים של הצרפת ולא הועילו שום פיוס ובקשות ונשאר רבנו, זכרוננו לברכה, על הספינה והיה בדעת הקפיטן להתעכב שם עם הספינה להיות עומד לפוש איזה ימים ואז היה שני ימים קדם ראש-השנה אך הספינה לא יכלה לעמד שם מחמת גלי הים שרצו להפכה, ולא הועיל שום עצה ותחבולה לזה והיה הדבר לפלא גדול בעיני הקפיטן ושאל:

מה זה, ועל מה זה? והשיבו החכמים של הספרדים, שקבלה בידם איש מפי איש שבזה המקום נשלך יונה בן אמתו הנביא ולא יכלה הספינה לעמד שם אותה הלילה והכרחו לזוז עם

הַסְּפִינָה מִשָּׁם וְהָלְכוּ מִשָּׁם וּבָאוּ בְּעָרְבַי לַיִל זָכוּר בְּרִית לְעִיר
 הַקֹּדֶשׁ חִיפָה וְעָמְדוֹ אֵצֶל הַר הַכְּרִמָּל נֶגֶד מְעַרְתֵּי אֱלֹהֵינוּ וּבְאַשְׁמֹרֶת
 הַבֶּקֶר אָמְרוּ כָּל הָעָם סְלִיחוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה וְאַחֲר־כֵּן הִתְפַּלְּלוּ
 תְּפִלַּת שַׁחֲרִית, וְאַחֲר־כֵּן הָלְכוּ כָּלָם לְעִיר הַקֹּדֶשׁ חִיפָה אֲנָשִׁים
 וְנָשִׁים וְטָף וְאִז נִכְנְסוּ רַבְּנֵינוּ הַקְּדוֹשׁ, זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ, לְאַרְצֵי
 הַקְּדוֹשָׁה, וּבָא אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נִכְסַף אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּוְּקָה אֱלֹהֵינוּ
 בְּהִשְׁתַּוְּקוֹת וְכַסּוּפֵינוּ וְגַעְגּוּעֵינוּ גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, וּמִסַּר נַפְשׁוֹ
 אֲלֵפִים וְרַבּוֹת פְּעָמִים בְּשִׁבְלֵינוּ זֶה, וְהִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנְּגִיד עֲבוּר זֶה
 וְגִדְלָה עֵצִים הַשְּׂמֵחָה שֶׁהָיָה לוֹ בְּאוֹתוֹ הָרַגַע שֶׁנִּכְנְסוּ וְעָמַד עַל
 אֲדַמַּת הַקֹּדֶשׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר בְּמַח אֱלֹהֵינוּ כָּל הַיָּמִים דְּיוֹ וְכוּ' לֹא
 יִסְפְּיקוּ לְבָאֵר אֶפְסֵי קֶצֶה מִזֶּה כִּי תִכַּף וּמִיֵּד הַשְּׂמֵחָה מֵהַשְּׂמֵחָה כִּי
 אָמַר שֶׁתִּכַּף כְּשֶׁהָלַךְ אַרְבַּע אַמּוֹת בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל פָּעַל מִיֵּד מֵהַ
 שַׁרְצָה לְהַשְּׂמֵחָה וְאַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם הָלְכוּ לְמִקְוֵה, וְאַחֲר־כֵּן לְבֵית־
 הַכְּנֶסֶת, וְנִתְמַהְמְהוּ עַד הַלַּיְלָה וּכְשֶׁבָּא רַבְּנֵינוּ, זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ,
 לְבֵיתוֹ אֶל הָאֲכַסְנִיָּא שָׁלוֹ, הָיָה לוֹ שִׂמְחָה גְּדוּלָּה וְעֲצוּמָה עַד מְאֹד
 וּבְכָל רַגַע וְרַגַע אָמַר לְהָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ: אֲשֶׁרִיךְ שְׂזֻכִיתָ לְכָךְ,
 לְהִיּוֹת עִמִּי כָּאֵן וְצִוָּה לוֹ לְקָרוֹת וּלְהַזְכִּיר לְפָנָיו מֵהַצַּעֲטִיל כָּל
 הַנְּרָשָׁמִים שָׁם, דְּהֵינּוּ כָּל הַנְּלוּיִם אֱלֹהֵינוּ שֶׁנִּתְּנוּ לוֹ צַעֲטִילִיךְ
 מִשְׂמוֹתֵיהֶם וְאָכְלוּ שָׁם סְעֻדַת הַלַּיְלָה שֶׁל רֵאשִׁי הַשָּׁנָה, וְהַכֹּל
 בְּשִׂמְחָה גְּדוּלָּה עַד אַחַר הַסְּעֻדָּה עַד שֶׁשָּׁכְבוּ שָׁם לִישֹׁן וּבַבֶּקֶר
 הָלְכוּ לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְאַחַר שָׁבְאוּ מִבֵּית־הַכְּנֶסֶת נִתְעוֹרָר בּוֹ דְּאָגָה
 וְלֵב נִשְׁפָּר מְאֹד בְּלֵי עַרְדָּה, וְלֹא דִבֵּר מְאוּמָה עִם שׁוֹם בֶּן אָדָם:

סֵדֶר שְׁלִחַתוֹ עֵירוֹף הַיּוֹמִי:

(ג) אפילו להניח בכלי תוך כלי אסור להניחם תחת מרגלותיו וכן אסור להניחם תחת מראשותיו כנגד ראשו אפילו בכלי תוך כלי

ואפילו אין אשתו עמו אבל שלא כנגד ראשו אם אין אשתו עמו מותר ואם אשתו עמו צריך כלי בתוך כלי: (ד) אשתו עמו במטה ואינו רוצה לשמש מקרי אין אשתו עמו: (ה) להניחם במטה כנגד צדו דינן כתחת מרגלותיו: (ו) שכח ושמש מטתו בתפילין לא יאחוז לא בבתים ולא ברצועות עד שיטול ידיו מפני מפני שהידיים עסקניות הם ושמא נגעו במקום הטנופת: (ז) ישן בהם וראה קרי לא יאחוז בבתים אלא יאחוז ברצועה ומסיר אותם: הגה עד שיקנה הקרי מעליו ויטול ידיו (ב"י): (ח) הנכנס לסעודת קבע חולצן ומניחן על השלחן עד זמן ברכה וחוזר ומניחן אבל לאכילת עראי אין צריך לחלצן:

סימן מא (א) הנושא משאוי על ראשו חולץ תפילין של ראש עד שיסיר המשאוי ואפילו מטפחתו אסור להניח על הראש שיש בו תפילין אבל דבר שדרכו ליתן בראשו כגון כובע או מצנפת מותר: הגה ואפילו הכי אם הוא משאוי כבד ד' קבין והתפילין נדחקות צריך להסירן (ב"י):

סימן מב (א) אסור לשנות תפילין של ראש לעשותן של יד אפילו ליקח רצועה מהם וליתן בש"י אסור מפני שאין מורידין מקדושה חמורה לקדושה קלה ושל ראש קדושתו חמורה שרובו של שדי בשל ראש אבל משל יד לשל ראש מותר לשנות ואם היו חדשים שעדיין לא הניחם מותר לשנות אפילו משל ראש לשל יד שטולה עליהם מכסה עור אחד ונראים כבית אחד: (ב) אם התנה עליהם מתחלה אפילו לבשן אדם יכול לשנותם אפילו משל ראש לשל יד: (ג) סודר דאזמניה למיצר ביה תפילין לעולם וצר ביה תפילין חד זימנא אסור למיצר ביה זוזי: הגה ואם התנה עליו מתחלה בכל ענין שרי (ב"י בשם רבי ירוחם ומהרי"א) וקלף

המעובד לשם תפילין אסור לכתוב עליו דברי חול דהזמנה כי האי גוונא לגוף הקדושה מילתא היא (ר"ן סוף פ' נגמר הדין) אזמניה ולא צר ביה או צר ביה ולא אזמניה שרי למיצר ביה זוזי:

סימן מג (א) אסור ליכנס לבית הכסא קבוע להשתין בתפילין שבראשו גזירה שמא יעשה בהם צרכיו ואם אוחזן בידו מותר להשתין בהם בבית הכסא קבוע: הגה והיינו דוקא כשמשתיין מיושב דליכא למיחש לנצוצות אבל משתיין מעומד פשיטא דאסור דלא עדיף מבית הכסא עראי והוא הדין אם משתיין מיושב או בעפר תחוח דליכא נצוצות בבית הכסא עראי נמי שרי ואין חילוק בין קבע לעראי לענין זה אלא דבה"כ קבוע מסתמא עושה צרכיו מיושב ובה"כ עראי מסתמא עושה מעומד הואיל ואינו נפנה לגדולים (ב"י בשם נ"י ומגדל עוז) ובבית הכסא עראי מותר להשתין בהם כשהם בראשו אבל אם אוחזן בידו אסור להשתין בהם מעומד אפילו אם תופס אותם בבגדו מפני שצריך לשפשף בידו ניצוצות שברגליו אלא חולצן ברחוק ד' אמות ונותנם לחבירו ומדברי הרמב"ם נראה שאסור להשתין כשהם בראשו בין בבית הכסא קבוע בין בבית הכסא עראי ויש לחוש לדבריו: (ז) בית הכסא קבוע היינו שיש בו צואה והוא על פני השדה בלא חפירה: (ג) בית הכסא עראי היינו כגון להשתין מים שאין אדם הולך בשבילם לבית הכסא והפעם הזאת נעשה המקום הזה בית הכסא תחלה: (ד) אם הם בחיקו וחגור חגורה או בבגדו בידו מותר בין להשתין בין לפנות:

סֵדֶר לְקוּטֵי תַפְּלוֹת הַיּוֹמֵי:

קלוז: וְעֲזְרָנוּ ה' שְׁנֵהֲיָה שְׁמַחִים בְּחֻלְקָנוּ תְּמִיד וְתִהְיֶה תוֹרַתְנוּ קֶבֶע וּמְלֹאכֶתְנוּ עֲרָאִי וְאַפְלוֹ בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה הַמְּעוֹטָה שֶׁנֶּצְטָרֵךְ לְעֶסֶק בְּאַיִזָּה עֶסֶק אוֹ מִשָּׂא וּמִתָּן בְּשִׁבִיל הַכְרָחִיּוֹת פְּרָנְסַתְנוּ גַם אִז נִהְיֶה

דְּבוֹקִים בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא נִשְׁכַּח אוֹתְךָ אֲפִלּוּ רַגַע קְלָה:
 קְלָה: אָנָּה ה' זַכְּנִי לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שֶּׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ וְעֶזֶר לִי
 מֵעַתָּה שְׂאֵזְכָּה לְקַדֵּשׁ אֶת עֲצָמֵי בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, וְאֵזְכָּה לְבַטֵּל
 עֲצָמֵי נִגְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְלֹא יַעֲלֶה בְּלִבִּי וְדַעְתִּי שׁוֹם צַד גְּאוֹת וְגִבְהוֹת
 וּפְנִיּוֹת בְּעוֹלָם, וְאֵזְכָּה לַעֲנֹה בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ וְתַעֲזֹרְנִי וְתִזְכְּנִי
 שִׁיתַּגְּדִל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל עַל יָדֵי, וְתִזְכְּנִי לְדְבוּרֵים
 הַמְּאִירִים בַּתּוֹרָה, וְיִאֲירוּ לִי דְבוּרֵי הַתּוֹרָה לְצֵאת מִפְּחִיתוֹת
 וְשִׁפְלוֹת מִדְּרָגָתִי הַפְּחוּתָה וְשִׁפְלָה מְאֹד וְאֵזְכָּה שִׁיאֲירוּ לִי דְבוּרֵי
 הַתּוֹרָה בְּכָל פֶּעַם לְכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה,
 בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבַת הַמִּשְׁקָל מִמַּשׁ עַל כָּל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתַי
 וּפְשָׁעֵי הַמְּרַבִּים, וְעַל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכְבוֹדְךָ הַגָּדוֹל יִתְבַּרְךָ
 מִנְּעוּרֵי עַד עַתָּה וְתִזְכְּנִי לְתַקֵּן הַכֹּל בְּחַיִּי, וְתַעֲזֹרְנִי בְּכָל פֶּעַם
 לְעֵלוֹת מִדְּרָגָה לְדְרָגָה, עַד שְׂאֵזְכָּה לָבוֹא לְתַבּוּנוֹת הַתּוֹרָה
 לְעִמְקָהּ, וְתִזְכְּנִי לַיָּדַע וּלְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג הַלְכָה וְקַבְּלָהּ, רְזִין וְרִזִּין
 דְּרִזִּין:

קְלָט: ה' אֱלֹקִים, נִפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד כִּמְהָ אֲנִי רְחוּק כְּעַת מִכָּל אֱלֹהִים,
 עַד אֲשֶׁר מִסּוּהַ הַבוּשָׁה עַל פָּנָי, לְבִקֵּשׁ עַל כָּל אֱלֹהִים כִּי אֵיךְ יוֹכֵל
 נִבְּזָה וְנִמְאָם כְּמוֹנִי לְבִקֵּשׁ גְּדוּלוֹת כְּאֱלֹהִים אֲךָ עַל רְחֻמֶיךָ הַגְּדוּלִים
 נִשְׁעַנְתִּי, וְעַל עֲנֻתְנוֹתְךָ וְטוֹבְךָ תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתַי, כִּי אַתָּה טוֹב לְכָל
 וְאִין דְּבָר נִמְנָע מִמֶּךָ, וְאַתָּה עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד אִין חֶקֶר
 בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וּמִי יֹאמֶר לְךָ מַה תַּעֲשֶׂה:

קִמ: עַל כֵּן עֵינַי לְךָ תְּלוּיּוֹת עַד שֶׁתַּחֲנִנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, לְזִכּוֹת
 לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שֶּׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ, חֵישׁ קַל מִהֲרָה, וְאִם לֹא עֲכָשׁוּ
 אֵימָתִי, כִּי כָּבֵד כְּלִיתִי שְׁנוֹתַי בְּהֶבֶל וְרִיק עֲזָרְנִי מֵעַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ,
 שְׂאֵזְכָּה לְהַתְּעוֹרֵר מִחַיּוּם לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קְדוּשָׁה וְטַהֲרָה בְּאַמֶּת, עַד

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תַּלְמוּד מִנְהַרְרַנְיָא דְרַבִּי יְהוֹשֻעַ בְּרַבְּנֵי יְהוֹשֻעַ תַּיְקוֹן לְכַלְכַל
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוּר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תַּיְקוֹן הַמִּידוֹת

שְׂאֵזְכָה לְהַגִּיעַ לְכָל מָה שֶׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמִיךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, כִּי שְׂמִיךְ וְכְבוֹדֶךָ עָלֵינוּ נִקְרָא, וְכָבֵד הַבְּטַחְתָּנוּ שְׂלֵא תִתֵּן כְּבוֹדֶךָ לְאַחַר, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "אֲנִי ה' הוּא שְׂמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן וְתַהֲלִתִּי לְפָסִילִים" עֲזָרְנוּ ה' שִׁיתְגַּדֵּל כְּבוֹדֶךָ עַל יְדֵינוּ, וְכְבוֹדֶךָ יִמְלֵא כָּל הָאָרֶץ, תִּאִיר אֶרֶץ מִכְּבוֹדֶךָ "יְהִי כְבוֹד ה' לְעוֹלָם יִשְׂמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו בְּרוּךְ ה' אֱלֹקִים אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ, וְבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן":

תְּפִלָּה יֵצֵא קַמְלָה: בְּמָה נִקְדָּם ה', כְּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ בְּרַחֲמָיו וְרַב חֶסְדָּיו, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטְעַ בְּתוֹכֵנוּ וְעַתָּה ה' אֱלֹקֵינוּ, אֲשֶׁר חֶסְדֶיךָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עָלֵינוּ, יִהְיוּ מֵעִיף עָלֵינוּ, וְכִשֵּׁם שְׂחַמְלֵת עָלֵינוּ, וְנָתַתָּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תּוֹרָתֶךָ הַקְּדוּשָׁה, חֲמֻדָּה גְּנוּזָה, שֶׁעָשׂוּעַ יוֹם יוֹם, כֵּן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַחֲנֵנוּ בְּחֶסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתַהֲיֶה בְּעֲזָרְנוּ שְׂנֵזְכָה כְּלָנוּ לְלַמֵּד וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתֶךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׂמְחָה תָּמִיד, וְנִהְפֵךְ פָּנֵינוּ מִהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה לְגַמְרִי, כִּי אִם בְּתוֹרַת ה' תַּהֲיֶה חֶפְצֵנוּ, וּבְתוֹרָתֶךָ נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה וְכָל לְמוֹדֵנוּ יִהְיֶה בְּקְדוּשָׁה וּבְטַהָרָה, וְכָל כּוֹנֵתֵנוּ תַהֲיֶה רַק בְּשִׁבִיל שְׂמִיךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ בְּאֱמֶת, לַעֲשׂוֹת נֶחֱת רוּחַ לְפָנֶיךָ בְּלְמוֹדֵנוּ וְנִזְכָּה לְלַמֵּד וְלַלְמֹד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה, וְתַעֲזָרְנוּ שִׁיאִיר לָנוּ אֹר הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׂנֵזְכָה לְלַמֹּד וְלַהֲגוֹת בָּהּ, לְהוֹצִיאֵנוּ מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, לְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה: 'הַמְּאֹר שְׂבָה מִחֲזִיר לְמוֹטָב':

קַמְב: אָנָּה ה', עֲזָרְנוּ שִׁיְהִיָּה נַעֲשֵׂה אֲצִלָּנוּ מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה סָם חַיִּים, שְׂנֵזְכָה עַל יְדֵי לְמוֹדֵנוּ לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֶיךָ

בְּאַמַּת וּלְחֵדֶשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרֵנוּ, לְחֵדֶשׁ יָמֵינוּ שְׁעָבְרוּ בְּחֶשֶׁךְ גְּדוֹל,
 וְזָכוּת וְכֹחַ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה יִגַּן עָלֵינוּ, לְהַצִּילֵנוּ מֵעֲתָה מְכַל מִיָּנִי
 חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמְכַל מִיָּנִי פְגָמִים שְׁבַעְעוֹלָם, בֵּין בְּעֵת
 שְׁנַעֲסֶק בָּהּ וּבֵין בְּעֵת שְׁאָנוּ מְכַרְחִים שְׁלֹא לַעֲסֶק בָּהּ, תָּמִיד יִגַּן
 עָלֵינוּ זָכוּת וְכֹחַ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְהַצִּילֵנוּ מְכַל מִיָּנִי חַטָּאִים
 וּפְגָמִים שְׁבַעְעוֹלָם כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל יְדֵי הַכְּמִיךְ הַקְּדוּשִׁים,
 שְׁאָמְרוּ: 'אוֹרֵיתָא מְגִינָה וּמְצַלָּה בֵּין בְּעַדְנָא דְעָסִיק בָּהּ וּבֵין
 בְּעַדְנָא דְלֹא עָסִיק בָּהּ' וְנִזְכָּה שְׁיִמְשֶׁךְ עָלֵינוּ קְדוּשָׁה וְטַהָרָה עַל יְדֵי
 לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁנִזְכָּה מֵעֲתָה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עַצְמָנוּ
 בְּקְדוּשָׁה גְּדוֹלָה כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב:

קָמַג: אָנָּה ה', רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עָלַי וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַזֹּאת, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מְאֹד בְּאִין עוֹזֵר וְסוּמָךְ, וְרֵאֵה "כִּי
 אֲזַלְתָּ יָד וְאַפָּס עָצוֹר וְעָזוּב", וְאִין לָנוּ שׁוּם חַיּוֹת וּמְשִׁיבַת נְפֶשׁ
 לְהַחַיּוֹת נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמֻלְלוֹת מְאֹד, כִּי אִם עַל יְדֵי לְמוּד תּוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה הַמְּאִירַת עֵינַיִם וּמְשִׁיבַת נְפֶשׁ
 כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ לָנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר גַּם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים
 הָאֵלֶּה, בְּתַקְפָּה הַהִסְתָּרָה שְׁבַתוֹךְ הַסְתָּרָה, גַּם אֲזִי לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה
 מִפִּינוּ וּמִפִּי זִרְעֵנוּ כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: "וְאֲנֹכִי הַסְתֵּר אֶסְתִּיר פָּנַי מֵהֶם
 וְכוּ' וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ"
 וְהִנֵּה עָתָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים כְּכָר נְתַקִּים בָּנוּ: "וְאֲנֹכִי הַסְתֵּר
 אֶסְתִּיר" כִּי נִסְתַּרְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד מְאֹד בְּהַסְתָּרָה שְׁבַתוֹךְ הַסְתָּרָה
 בְּאֵלָפִים וּרְבָבוֹת הַסְתָּרוֹת, כַּאֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ ה' אֱלֹקֵינוּ וּבִכֵּן
 יַעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הָעַצוּמִים עָלֵינוּ וְאֵל תּוֹסִיף לְהַסְתִּיר פָּנֶיךָ
 עוֹד מִמֶּנּוּ, פְּנֵה אֱלֵינוּ וְחַנְּנוּ, וְהָאֵר פָּנֶיךָ בָּנוּ, וְקִיָּם לָנוּ הַבְּטַחְתָּךְ
 הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִבְטַחְתָּ לָנוּ: "וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד כִּי לֹא

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תב

לְעֹמֵר מְנוּחָה רַב־תִּצְטַח לְ"עֵד לְעֵד מִקֻּדָּה שִׁדְרָה לְעֹד מִסְפָּרֵי רַב־נֹו יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל

לְעֹמֵר מְנוּחָה רַב־תִּצְטַח לְ"עֵד לְעֵד מִקֻּדָּה שִׁדְרָה לְעֹד מִסְפָּרֵי רַב־נֹו יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל

לְעֹמֵר מְנוּחָה רַב־תִּצְטַח לְ"עֵד לְעֵד מִקֻּדָּה שִׁדְרָה לְעֹד מִסְפָּרֵי רַב־נֹו יִהְיֶה תִּיקוּן הַמִּידוּת

תִּשְׁבַּח מִפִּי זָרְעוֹ: